

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Den Luft, hvori vi gaae

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Den Luft, hvori vi gaae", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946, 1944-1964*, s. 21. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid57842.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

No. 5 .*)

Mel. Fryd dig, du Christi Brud.

Den Luft, hvori vi gaae,
Den Jord, vi trine paa,
Den Muur af Hav og Bække,
Det stjernepynted Dække,
Blev fyldt med Godt og Glæde
Til Adams Herresæde.

* 22

Da saa man Jordens Land
Udi sin Jomfrustand;
Da saa man intet Andet,
Paa Landet og i Vandet,
Paa Klipper og i Dale,
End skønne Brudesale.

Men, hvor var Adam da!
Hvor skulde komme fra
En Drot paa Jorderige,
Til Thronen at bestige
Og al den Rigdom raade?
Det var den store Gaade!

Hvor var den Herre, hvor!
Der laae et Stykke Jord,
En Haandfuld Sand Gud kaldte
Til Riget at forvalte,
Et Støvgran fik den Ære
Det Konge-Spir at bære.

Saa er det Guds Maneer,
Naar man kun Mangel seer,
Da veed Han Raad at finde,
Langt over alle Sinde,
Ja, der en Redning henter,
Hvor man det mindst forventer.

Ei Solens Glands, ei Guld,
Men kun et Stykke Muld,
Han tager det og vender
I sine Almagts-Hænder,
Strax er en Bolig færdig,
Den store Mester værdig.

23

Saa blæser Gud derpaa,
Det kan saa vel forslaae,
Livs-Aanden er Hans egen,
Thi blir Han ei forlegen,
Hans Aande er Hans Stempel,
Gjør Støvet til Guds Tempel!

Her staaer da Adam nu,
Med Gud i Sjæl og Hu!
Hvorhen hans Øie kiger,
Saa seer han sine Riger,
Al Jorden til sin Pleie

Og Himlen til sin Eie.

Saasnart et Dyr han saae,
Strax kunde han forstaae
Dets Art, Natur og Evne,
Og det derefter nævne,
Han kunde giennemkige
Naturens hele Rige.

Han ledte ei om Guld
I Skiød af Vand og Muld,
Han fandt, med Hjertevarmen,
Guds Kjærlighed i Barmen,
Den var ham meer alene
End Guld og Ædelstene!

Vor Herres Magt og Pris
Det var hans Paradis,
Hans Leie, Gang og Sæde
Var fuld af Fred og Glæde,
Han havde, kort at sige,
Paa Jord et Himmerige.

24

O Gud, saa Adam gik
Paa Jord, med Engle-Blik,
Nu gaae vi anderledes,
Saa Jorden maatte kiedes,
Vort syndig Støv at bære,
At huse og at nære.

Men, Gud skee Lov og Pris!
Et bedre Paradis
End det, som blev fordærvet,
Os *Jesus* har forhvervet,
En Himmel uden Fare,
O, gid vi der kun vare!